

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου ἕως 15 προσεχούς Σηταίου 1896 καὶ δεύουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἑξαμήνου. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΣΚΙΟΦΩΣ ΑΒΕΒΑΙΟΝ πλανῆται ἐπὶ τῶν συνδιαλέξεων τοῦ ἡγεμόνος τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωσσίας Λαβάνωφ. Ὅτι ἐστράφησαν περὶ τὴν πολιτικὴν εἶναι ἀναντίρρητον. Δὲν διηυκρινίσθη ὅμως, ἐὰν διημερίσθησαν ἀπλῶς γενικαί θεωρίαι περὶ τῆς ρωσσοβουλγαρικῆς σχέσεως, ἢ ἐξητάσθησαν αἱ ἀξιώσεις, ὧν ἡ πλήρωσις ἔσται τὸ τίμημα τῆς ρωσικῆς εὐμενείας. Ἡ κρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι ὁ Λαβάνωφ ὠμίλησε μετὰ διπλωματικῆς ἐπιφυλάξεως καὶ δὲν ἀπῆλθε παρὰ τοῦ Φερδινάνδου θυσίας ἀνεξαρτησίας, αἵτινες θὰ περιῆγον αὐτὸν εἰς διάστασιν πρὸς τὸν βουλγαρικὸν λαόν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ἀπόσχη πρὸς τὸ παρὸν πάσης ἀναμειξεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Βουλγαρίας, ἀμφιβολίαν δὲν ἐπιδέχεται ὅτι θ' ἀσκήσῃ ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς. Ἐν ἐλλείψει πάσης ἄλλης ἀποδείξεως, ἐπαρκῶς θ' ἀπεδείκνυντο τοῦτο αἱ τιμαί, αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν Φερδινάνδον ἐν Παρισίοις. Θὰ ἰγνώσκωσιν οἱ ἐν τοῖς Ἡλυσίοις ὅποση ἀξία προσνέμεται ἐν Πετρούπολει εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν σχέσεως. Ἀλλως δὲν θὰ ἀπειμούντο τοσοῦτον δρομαίως τὸ παράδειγμα τῶν ἐπιδεικτικῶν τιμῶν, ὧν ἡζήθη ἡδὴ ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Πετρούπολει. Ἡ ἀντανάκλασις τοῦ θριαμβοῦ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς καταυγάζει καὶ τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον. Ἐτέρα ἀπόδειξις τῆς διέθνους τῆς Ρωσσίας βαρύτητος εἶναι ὅτι τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον ἀπέμεινε καὶ ἐν Βερολίῳ δεξιῶσις οὐχ ἥττον φιλόφρων. Οἱ ὑστερολογισμοί, οὓς συνδέουσιν οἱ Γάλλοι πρὸς τὴν ρωσικὴν φιλίαν, βιάζονται καὶ τὴν Γερμανίαν νὰ ἐπιζητῇ τὴν τήρησιν φιλικῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεων. Ἀφ' οὗτο ὁ Φερδινάνδος ἐγένετο προστατευόμενος τοῦ Τσάρου, μετεβλήθησαν αἱ πρὸς αὐτὸν διαθέσεις καὶ ἐν Βερολίῳ. Ἡ Γερμανία ἐκήρυξεν ἀνέκαθεν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων εἶναι μόνον ἡμμεσον. Οὐχ ἥττον θ' ἀπονεύμῃ εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας βασιλικὰς τιμὰς, διότι τοῦτο συνάδει πρὸς τὰς εὐχὰς τῆς Ρωσσίας. Οὕτω τὸ εὐμενὲς ρεῦμα, ὅπερ ἐπλάσεν ἡ ρωσικὴ θέλησις, ὑποβάσται τὸν πρίγκηπα πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν αἱ διαθέσεις τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσσίας ἦσαν οἷαι πρὸ τινων ἐτῶν, δὲν θὰ παρηκολούθουν ἀνευ δέους τὴν περιοδείαν τοῦ πρίγκηπος. Ἀλλ' ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ἐλοξοδόρμησεν. Οἱ ἐγγύτεροι αὐτῆς σκοποὶ δὲν κεῖνται κατὰ τὸν Αἰῶνα, ἕως οὗ δ' ἐπέλθῃ ἡ μεγάλη κρίσις ἐν τῇ Ἐσχάτῃ ἡσυχίᾳ ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ ἀνακτηθεῖσα ἀφοσίωσις τῆς Βουλγαρίας δὲν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς παρόρμησις πρὸς ὁρᾶσιν, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ εἰς τὴν ἀφοσίωσιν ταύτην τάσσει ὅρια ὁ πό-

θος τῆς τηρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ θέλησις τοῦ Τσάρου ἠνοιξεν αὐτῷ τὰς πύλας τῶν Ἡλυσίων καὶ τοῦ βερολινείου ἀνακτόρου. δὲν δύναται ὅμως νὰ μετακινήσῃ ὁρῇ. Μόνον ἐφ' ὅσον ἡ Ρωσσία δὲν ἀποπειράται νὰ καθυποτάξῃ τὴν Βουλγαρίαν, καθ' ὅσον πρίγκηψ εὐρίσκει καὶ ἐν Βερολίῳ οἷαν ἐν Παρισίοις δεξιῶσιν.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημογεροντιῶν.—Πῶς γίνεται τώρα.—Μὲ διαίρεσιν καὶ ἄλλας ἐλλειρότητας.—Τὰ αἷτια πεία.—Τὸ Μονοδένδριον καὶ τὰ χάδια του.

Εἰς ἅπαντα τὰ χωρία τοῦ Ζαγορίου κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα γενικὸν ζήτημα ἦτο ἡ ἐκλογὴ τῶν μουχταροδημογεροντιῶν, διότι ὡς γνωστὸν, κατὰ τὸν νόμον, μόνον κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ἐνεργεῖται ἡ ἐκλογὴ αὕτη. Ἐλαβε δὲ χαρακτῆρα ἐλλειρεῖ καὶ ἀπειλῇ νὰ διαφθερῇ πᾶσαν συνείδησιν οὕτως ὥστε νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πλέον ἄνθρωποι φροντίζοντες ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν κοινοτήτων καὶ ὅτι τὰ πάντα γίνονται πρὸς κορμὸν προσωπικῶν παθῶν καὶ ἱκανοποιήσιν ἰδίων βλέψεων. Τὸ κακὸν τοῦτο ἐρίζωσε βαθύως καὶ αἱ ρίζαι αὐτοῦ ἐξαπλοῦνται πότε εἰς ταύτην καὶ ἄλλοτε εἰς ἐκείνην τὴν κοινότητα. Ἀν θελήσῃ τις νὰ εὕρῃ μίαν κοινότητα μὴ σπαρρασσομένην ἀπὸ τὰ πάθη ταῦτα καὶ φιλησυχῶς διάγουσαν θέλει πολὺ δυσκολευθῇ ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ τοῦτο εἶνε πολλαπλὴ καὶ δὲν εἶνε εὐχερὴς ἡ καταπολέμησις. Κυρίως ἐργάζεται τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως εἶνε ὀλίγοι, οἱ μὴ ἀπερχόμενοι εἰς ταξιδίον καὶ προσπαθοῦντες διὰ τῶν συκοφαντιῶν, δολοπλοκιῶν, μηχανοραφιῶν καὶ ἐν γένει διὰ παντὸς μέσου ὅπερ εἶνε καταδικασμένοι ὡς ἀσυνείδητοι καὶ ἔργον ἐσχάτου ἀντιπατριωτισμοῦ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀνετον βίον ἐκ τῆς ἀδικίας ἣν μετέρχονται πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτῶν, ἐκ τῆς σκληρότητος πρὸς τὰ ὀρφανὰ καὶ τῆς ὀμότητος πρὸς τὰς πενομένας γυναῖκας καὶ τὰς καταστραφείσας οἰκογενείας. Ἡ ἐπαύξεισις τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐπῆλθε γοργῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διότι δὲν εὐρέθησαν ἄνδρες πονούντες τὸν τόπον καὶ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀποκλήρου ταύτης γωνίας. Οὐδεὶς ἐθύσασέ ποτε ὀλίγας στιγμὰς τῆς οἰκιακῆς ἀνεσεως ὅπως σκεφθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων, οὔτε ἐκινήθη ἐκ τῶν παθημάτων ἡμῶν, οὔτε ἐκινήθη εἰς ἔλεος ἐκ τῆς διατραγωδήσεως τῶν δεινῶν. Καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ τοιοῦτοι εἰς Ἰωάννινα καὶ ἄλλαχοῦ διεσπαρμένοι οἵτινες ἀπὸ κοινῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς μητροπόλεως ἠδύναντο οὐχὶ τοῦτο μόνον τὸ ἄτοπον νὰ θεραπεύσωσιν ἀλλὰ καὶ περὶ ἄλλων κοινῶν ὑποθέσεων νὰ συσκεφθῶσι καὶ τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν νὰ ὠφελήσωσιν, ἡμᾶς νὰ ἀνακουφίσωσι καὶ νὰ ἐπισύρῃσι τὴν εὐγνωμοσύνην ἅπαντων. Ἀτυχῶς οἱ συμπατριῶται ἡμῶν οὗτοι, ἐπιδεικνύουσιν ἀδιαφορίαν πλήρη, ἐνδιαφέρονται μόνον ὅταν πρόκειται ἐπ' ὀνόματι τῆς πατρίδος νὰ ὠφελῇθωσιν, ἐγείρουν θόρυβον ἵνα καταλάβουν τὰ ἀξιώματα ἀντιπροσωπεύσεως τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν εἴτε ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει εἴτε ἐπουδῆποτε ἀλλαχοῦ ὑπάρχει τιμητικὴ θέσις εἰς ἣν ἡ ἐπιδείξις καὶ ἡ ματαιοδοξία ἱκανοποιεῖται. Ὅταν ἔρχεται ἡ σειρά νὰ σκεφθῶν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀνταποδώσιν πρὸς τὴν πατρίδα τὰς εὐεργεσίας, νὰ ὑπερασπίσωσιν τὰ καταπατούμενα δικαιώματα

αὐτῆς καὶ νὰ ὑψώσωσι φωνὴν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν καὶ νὰ ἐπιβάλωσι διὰ τῆς δυνάμεως τῶν τῶ ὀρθῶν καὶ δίκαιον ὑψοῦσι τοὺς ὧμους, διότι δὲν θέλουν νὰ χαλάσωσιν τὸ χατῆρι τοῦ ἐνὸς οὔτε νὰ ἐνοχληθῶσι δι' ὑποθέσεις αἵτινες δὲν προσθέτουσι τίποτε εἰς τὴν οἰκιακὴν τῶν εὐημερίαν.

Ἀπορῶ, ταῦτα ἀρηγούμενος, νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη θὰ περισταλῇ ἢ ὅτι θὰ εὐρεθῶσιν ἄνδρες νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς βελτιώσεως αὐτῆς. Ἐν μόνον μέσον θεραπείας διαβλέπω καὶ τοῦτο δὲν θὰ δυσκολευθῇ ἄλλοτε νὰ ἐκθέσω. Ἴνα δὲ πεισθῇτε περὶ τοῦ σημείου τῆς κοινοτικῆς διαμάχης τῶν χωρίων θὰ σὰς ἀναφέρω τὸ ἐξῆς περιστατικόν: Τὸ Μονοδένδριον ἡ πατρίς τῶν Ριζάρων καὶ τόσων ἄλλων λογάδων, τὸ ἀνθούν Μονοδένδριον ἀπὸ τινων ἐτῶν περιεπλάκη εἰς χεῖρας οὐχὶ δεξιᾶς καὶ προσεπάθησαν πολλοὶ νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τούτου ἐπῆλθε πλήρης σύγχυσις καὶ ἐδημιουργήθη κατάστασις λυπηρὰ. Ὅτε δὲ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐμελλε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ μουχτάρη οἱ κάτοικοι διηρέθησαν εἰς δύο στρατόπεδα ἢ μερίδας. Ἡ μία μερίς ἤθελε νὰ ὑποστηρίχῃ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁ καὶ πρόφην τοιοῦτος κ. Κοντογιάννης, ὅστις κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς διηύθυνε τὰς κοινοτικὰς ὑποθέσεις μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ προσεπάθησε ἐπ' ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν κοινότητα ἐκ τῶν κυβερνητικῶν βαρῶν τὰ ὅποια προκαλεῖ ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων καὶ ἄλλα ἀνεφύμενα ζητήματα, ἐνὶ λόγῳ προσεπάθησε νὰ φανῇ καλλίτερος τῶν προκατόχων του καὶ νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν του. Ἡ ἑτέρα μερίς ἀνεγνώριζε καὶ αὕτη τὴν καλὴν καὶ εὐεργετικὴν ὁρᾶσιν τοῦ κ. Κοντογιάννη ἀλλὰ διὰ νὰ ἀντιπολιτευθῇ τοῦς ὑποστηρίζοντας αὐτὸν ὑπέδειξεν ἕτερον πρόσωπον μάλιστα λέγεται ὅτι ὅπως ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς συνέταξε καὶ εἶδος καταγγελίας κατὰ τοῦ ἀντιπάλου ὑποψηφίου ἣν μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατώρθωσαν νὰ ἐξεφανίσουν σωφρονούντες πολῖται παραστήσαντες τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ ὅπερ ἤθελε προκύβῃ ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ διαμάχη ἕως ὅτου ἐπενέβη ὁ βαλὴς Ἰωαννίνων καὶ διώρισεν ὡς μουχτάρην τὸν τρίτον κ. Θεοχ. Πανταζῆ. Αὐτὰ γίνονται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς κοινότητας ἡ αὕτη ἐλλειρότης καὶ στρίβωσις συνειδήσεως καὶ χαρακτῆρος. Διὰ τὸ ἐλάχιστον κουρτίζουν μίαν καταγγελίαν ψευδῇ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ δὲν συλλογίζονται τὰς ἐκ ταύτης συνέπειας. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴδωσι καταβαλλόμενον τὸν ἀντίπαλον καὶ ἱκανοποιημένην τὴν ἀνόητον αὐτῶν φιλοδοξίαν. Διὸ ἔργον πατριωτικὸν πράττει ἡ φίλη «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» ὁσιματίως τὰς τοιαύτας πράξεις καὶ παραδίδουσα εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν τὰ ὀνόματα τῶν οὕτως ἐργαζομένων συμπατριωτῶν ἡμῶν.

— Ὁθωμανεῖς τις ἐκ τοῦ χωρίου Τερακισίου τῆς Αὐλῶνος Ναιλῆ Χουτου καλουμένη, διαμένουσα δὲ ἐν τῷ χωρίῳ Δουκάτων εἰς ἐσχάτην περιελεύσασα ἐνδύειαν ἠτοκτόνησε διὰ πιστολίου.

— Ἐν Πάρῃ ὁ Κωνστ. Δ. Πέτης ἐτραυματίσθη εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα ὑπὸ τοῦ πιστολίου αὐτοῦ καθ' ἣν ὥραν ἐπέθετεν εἰς αὐτὸ καψίλλιον.

— Ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸς Ἰραδὲς δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις παρθενολογίου εἰς Ἄνω Σουδενὰ τοῦ Ζαγορίου.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Τῇ 18 Ἀπριλίου 1897.

Ἡ σάτασις Συλλόγων.—Τέσσαρες ἐν ὅλῳ σύλλογος.—Μεγάλη πρόδοσις.—Ὁ θάνατος τοῦ Τρικούπη.—Μνημόσυνον.—Ὁ πρόεδρος Ρεσοῦλ ἐφέντης.—Ἡ πρὸς πάντας εὐγένεια.

Πρὸ πολλοῦ ἀνέφερα ὑμῖν τὴν σύστασιν τῶν δύο Συλλόγων, ἥτοι τοῦ Κυνηγετικοῦ καὶ τοῦ Ἀμφοβιολογικοῦ. Ἡ δὲ ἀναφορά ὑμῖν τὴν σύστασιν καὶ δύο ἐτέρων συλλόγων, ἥτοι τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Σκυοφῶ καὶ τοῦ Κτηματικοῦ. Ἐκαστος ἐξ αὐτῶν ἔχει ἓνα ἰδιαιτέρον σκοπὸν ἥτοι ὁ πρῶτος τὴν σύστασιν σκοπευτηρίου καὶ τὴν ἐκγύμνασιν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν σκοποβολήν, ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος τὴν σύστασιν γυμναστηρίου καὶ φιλαρμονικῆς μουσικῆς· συνεπῶς τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ· οἱ δύο οὗτοι σύλλογοι ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχοντες, σὺν τῷ χρόνῳ θέλουσι συγχωνεῦσθαι. Καὶ ὁ τέταρτος σύλλογος ὡς σκοπὸν προέθετο τὴν διατήρησιν τῶν διαφόρων κτημάτων τῶν κατοικούντων, τῶν ἐν τῷ ὁθωνικῷ εὐρισκομένων, ἀτινα λυμάνονται αἰ διαφόροι Ἀλβανοὶ ἀγροφύλακες χωρὶς νὰ γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ παραμικρὰ παρατήρησις παρὰ τῶν ἀρμόδιων. Ἡ πόλις ἡμῶν οὕτω προβαίνει βραδείως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς εἰς τὴν πρόδον καὶ τὸν πολιτισμὸν, εἰς δὲ πρῶτον τρεῖς ἀλλὰ πόλεις τῆς Ἑλλάδος πολὺ ταχύτερον ἡμῶν.

Ὁ θάνατος τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ καὶ πρῶτον πρωτοποιοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀειμνήστου Χαριλάου Τρικούπη ἐνταῦθα ἐνεποίησεν ἀλγυνότητα ἐν τῷ λαῷ. Τὴν πρώτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγένετο γνωστός ὁ θάνατος τοῦ οἰκώδους τῶν Ἑλλήνων ἦσαν πένθιμος ἀπὸ πρῶτης μέχρι βαθυτάτης νυκτός· κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς ἐν Ἀθήναις κηδείας τοῦ ἐγένετο καὶ ἐνταῦθα δημοτελεῖσται μνημόσυνον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ, χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν κ. Γενναδίου μετὰ σύμπαντος τοῦ κλήρου τῆς πόλεως καὶ καὶ παριστάμενου ἀέριου πλήθους· λόγον δ' ἐπιμνημόσυνον ἐξερῶντες λαμ. πρόβατον ὁ συμπόλιτης τοῦ μεταστάντος κύριος Νικόλαος Νημεφάρας, ὃν εἰς ἐκ τῶν διαπρεπότερων δικαστῶν τοῦ Κράτους. Ὁ λόγος τοῦ εἰρημένου ἀγορευτοῦ ἦτο τοσοῦτον συγκινητικός, ὥστε πάντες κατασπυρδίσαντες τὴν καρδίαν καὶ δακρυρροῦντες ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ.

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα Τουρκικοῦ Προξενείου Ρεσοῦλ· Ἐφέντης, ὃν γνήσιος Ἡπειρώτης, προσπαθεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸν προκάτοχον τὸν κατὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν πρὸς ἀπαντας ἐν γένει καλὴν συμπεριφοράν. Πάντας ἀνεκείρεταις υποδέχεται ἐμπροσθέντος, ἀκούει τὰ παραπόντα των καὶ σπεύδει ἀμείψως, ὥπως ἐπιφέρει τὴν δέουσαν θεραπείαν. Πλείστοι ἀνθρώποι με παρεκάλεσαν νὰ ἐκράτῃς δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των. Τούτων ἕνεκα εἶνε ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων παρὰ πάντων τῶν ἡπειρωτῶν ἀνεκείρεταις.

Συλλυπητήριος ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀπέστειλε πρὸς τὴν δεσποινίδα Σοφίαν Τρικούπη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς τὴν ἐπομένῃ συλλυπητήριον ἐπιστολὴν.

Εὐσεβεστάτη καὶ εὐγενεστάτη κυρία,

Βαθίως καὶ ἡμεῖς ἡγήσασμεν ἐπὶ τῷ πρόωφῳ καὶ ἀπροσδοκῷ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίου ἀδελφοῦ ὑμῶν Χαριλάου, τοῦ μεγάλου καὶ βαθυνουστάτου πολιτευτοῦ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ὅπως δεινὴ καὶ ἀνήκετος ἡ συμφορὰ, μάλιστα δὲ τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβεστάτῃ καὶ φιλοστοργωτῇ εὐγενείᾳ, ἥτις καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ τοῖς ἀντίθετοις συναντήμασιν οὐκ ἐπαύσατο κηδεμένη αὐτοῦ, ἐν δὲ τῷ θανάτῳ ἐξώχως ἐπεδειχτο ἡ ἐκ προγόνων ἔχει ἀληθὴ εὐσεβείαν καὶ εὐγένειαν.

Καὶ γὰρ ὥστε αἱ μακαρίαι ἐκείναι καὶ τῷ Κυρίῳ φίλῳ ἀδελφῷ Μάρτᾳ καὶ Μαρίᾳ ἐκθύμως τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἀγαπήσασα, τί οὐκ ἐποί-

ησεν ὁ τῶν ἀπαράμιλλον αὐτῆς ἀγάπην πρὸς τὸν ἀποχθόνιον ἐλαττύρησε;

Μακαρία ὄντως εἰ ταύτῃ ἀδελφῇ τοιοῦτου ἀδελφοῦ γενομένη! Ἀλλὰ τὴν λύπην αὐτῆς καὶ ἄλλοι καὶ δικαίαν εὖσαν μετριασάτω, πατρικὴς παραινόμεν, μεμνημένοι τῶν ἀγίων ἐκείνων ἀδελφῶν, αἱ τῷ Κυρίῳ τὰς ἐλπίδας πάσαι τῆς ἀγαστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν ἀναβήμεναι μεγίστης καὶ θαυμασιωτάτης δωρεᾶς παρ' αὐτοῦ ἡξιώθησαν.

Μηδὲ παρὰ τὸ μέγα κοῖνον πένθος καὶ τὴν ἄδολον συνάληπτον τοσοῦτον μυριάδων ἀνθρώπων παντὸς γένους καὶ πάσης ἡλικίας. Βεβαίᾳ δὲ οὕτω ἐστὶ ἡ ἀρετὴ καὶ θανούσι λαμπερὴ καὶ ὅτι τοῦ ἀοιδίου ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαριλάου, τοῦ ποσοῦτος πεπνευκαμένου σπανίως καὶ ἀγαστοῦ χαρίεσται, αἰνέσουσι τὴν συνέσιν πολλοί, ὥς τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξελίχεται, οὐκ ἀπιστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζῆσεται εἰς γενεὰς γενεῶν, δοξασάτω καὶ ἐν τῇ συμφορᾷ τὸν Πανάγοιον Θεὸν καὶ παρ' Ἐκείνου αἰτείτω τὴν ἀνυσιωπασμένην παραμυθίαν.

Τούτοις συναλγούντες καὶ παραμυθύντες τὴν ὑμετέραν εὐσεβεστάτην εὐγένειαν, ἐπικαλούμεθα τὴν ἄνωθεν ἀντίληψιν, καὶ εὐλογούντες αὐτὴν δοξάζω καὶ ἐν τῇ συμφορᾷ τὸν Πανάγοιον Θεὸν καὶ παρ' Ἐκείνου αἰτείτω τὴν ἀνυσιωπασμένην παραμυθίαν.

(αὐτῇ) Ἀπριλίου 18

Τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβεστάτῃ καὶ περισπουδαστῇ ἡμῖν εὐγενείᾳ διάπυρος πρὸς θεὸν εὐχέτης καὶ ὁὗς πρόθυμος.

† Ὁ Κων. πόλεως Ἀνθιμος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 21 Ἀπριλίου.—150 φοιτητὰ ἀκολουθοῦμεν ὑπὸ μεγάλου πλήθους μετέβησαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ θεάτρου ὅπου ἔκασαν τὴν αὐστριακὴν σημαίαν. Μετ' αὐτὸ μετέβησαν εἰς τὴν Ρωσικὴν πρεσβείαν πρὸς τῆς ὁποίας πολλὰς ἐποικήσαντο θερμὰς ἐκδηλώσεις συμπαθείας ἐπανεληλυμένων ζητωκραυγῶντες ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Τσαροῦ. Ἐκείθεν μετέβησαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον ὅπου εἰς τὰς αὐτὰς προέβησαν ἐμνεστικὰς ἐκδηλώσεις, ἐπανεληλυμένων ζητωκραυγῶντες ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 21. Ἡ ἀντιουγγρικὴ διαδήλωσις παρήγαγε ζωηρὰν ἐντύπωσιν εἰς ὅλα τὰ κέντρα. Οἱ σπουδασταὶ ἔκασαν ἐπίσης διαδηλώσεις πρὸς τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας λίαν συμπαθητικὰς ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Ἡ ἀστυνομία θελήσασα νὰ παρεμβῇ ἐξήγειρε ταραχὰς. Ὑπάρχουσι πολλοὶ πληγωμένοι καὶ πολλὰι συλλήψεις ἐγένοντο.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ 20 Ἀπριλίου. Ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἐδολοφονήθη ἐντὸς τοῦ τεμένους τῶν ἀνακτόρων διὰ Βολῆς πιστοῦ. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μουζαφέρ· Ἐβὶν ὡς διάδοχος ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ 22 Ἀπριλίου. Ὁ Μ. Βεζύρης τῆς Περσίας θέλει διατηρήσει τὴν θέσιν αὐτοῦ παρὰ τῷ νέῳ Σάχῃ τῆς Περσίας. Ἡ πολιτικὴ κατὰστασις παραμένει ἡ αὐτή.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ 22 Ἀπριλίου.—Ὁ Μουζαφέρ· ἐπιδιδὼν ἐνθρονίσθη ἐπισήμως. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Τουρκία τὸν ἀναγνωρίζουσιν ὡς Σάχην τῆς Περσίας.

Ὁ δολοφονηθεὶς Σάχης τῆς Περσίας Νασρ-Ἐδδὴν ἐγεννήθη τῷ 1830 καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1848 ἐν μέσῳ μεγάλῃς ἀνωμαλίας· παρὰ τῶν ἄλλ' ὁ νεαρὸς ἡμεῶν ἐτύμωμος ἀντιμετώπισεν τὴν κατὰστασιν, ἠνώρθωσεν τὴν τάξιν πανταχοῦ τοῦ Κράτους, κατέδρασε τὰς στάσεις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐβελτίωσε τὰ οικονομικὰ τοῦ Περσικοῦ Κράτους. Κατὰ τὸ 1892 ἐπαφροδύμενος τὰς περὶ τῆς κτήσεως τῆς Ἑρᾶς ἐρίδας τῶν Ἀγγλῶν ἡμεῶν κατέλαβε τὸ χανάτον τοῦτο—ἀλλ' ἐντεῦθεν ἐπακάλεσε τὴν ἐνοπλίαν ἐπέμβασι τῆς Ἀγγλίας καὶ οὕτω ὁ Σάχης ἠναγκάσθη ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά του. Ἡ κατὰ τῆς Ἀγγλίας

μῆνις τοῦ Σάχου διέθεσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου εὐμενῇ πρὸς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἐπαφελήθη ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ κατέλαθεν ἐκ νέου τὴν Ἑρᾶν. Μετὰ τὸ τέλος ὁμοῦς τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου τὸν ἠνάγκασαν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ἀποσύρῃ ἐκ νέου τὰ στρατεύματά του. Ὁ Σάχης οὖν ἐπισκέψθη, ὡς γνωστόν, τὴν Εὐρώπην. Κατὰ τὸ 1873 καὶ κατὰ τὸ 1889. Ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ μετέβη εἰς Ρωσσίαν, Πρωσσίαν, Γερμανίαν, Ἀγγλίαν καὶ Κων. πολιν. Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον ἡ Σάχης περιέγραψεν ἐν βιβλίῳ ἐπιγραφόμενῳ «αἱδοπορία μου». Μικρὸν δὲ μετὰ τὴν ἐπανάδον τοῦ ἐκνήρυξεν ἐλευθέρων εἰς ὅλα τὰ ὁρμηκεύματα καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μαωμανικὰς αἰρέσεις, ἐξαίρουμένης τῆς αἰρέσεως τοῦ Μπακμῆ, εἰσήγαγε μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ σύστημα τῶν ὑγειονομίων καὶ τὸ νομισματικὸν σύστημα. Τὰ μεταρρυθμιστικὰ σχέδια τοῦ Σάχου εὐρον ἀντίστασιν ἰδίως ἐν τῇ τάξει τῶν Ὀυλεμάδων· ὁ Σάχης Νασρεδὶν ὑπῆρξεν εἰς τὴν μεγαλοπρεπεστέραν καὶ τῶν μάλλον πεπολιτισμένων μοναρχῶν τῆς Περσίας. Τὰ δύο ἐν εὐρώπῃ ταξείδια κατὰ τὰ 1873 καὶ 1889 τὸν κατέστησαν περιώνυμον ἐν ταῖς αὐλαῖς διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸν ἐκθαμβωτικὸν πλοῦτον τῆς ἀδελφάντορος τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκπολίτικῃς λίθων ἀπαστραπτύσεως λοιπῆς. Περιῆλθε τὰς μεγαλειότητας πρωτεύουσας ἀνακλῶν ἐν τῇ μνήμῃ τὸν αἰγλήντα κόσμον τῶν Ἀραβικῶν παραμυθίων.

Ἀναχωρήσας ἐκ τοῦ Κράτους τοῦ τὴν πρώτην φθόρον καθ' ἣν ἐταξιδεύσεν εἰς Εὐρώπην μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν πρωτεύουσαν διετήρησε τὰς ἀγαράχους ἐξείας Ἀσιανοῦ μονάρχου ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀναριθμητῶν δούλων καὶ διαμμένων ἐντὸς ἀπεραντοῦ σκηνῆς ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος. Ἡ δολοφονία αὐτοῦ, ὡς βεβαιούται, εἶνε προῖον ὁρμηκευτικοῦ φανατισμοῦ, ὁποῖο κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα ὁ πυροβολήσας τὸν Σάχην ἀνῆκε ἐν ὁρμηκευτικῇ τινι αἰρέσει ἥτις ἀρτῶνται πολλοὺς ὑπαδούς ἐν Περσίᾳ καὶ ἥτις δὲν στέργει πολλοὺς νεωτερισμούς.

Εἰς Βερολίνον θεωρεῖται τετελεσμένον γεγονὸς οἱ ἀρραβῶνες τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας μετὰ πριγκιπίσσης Γερμανίδος. Αἱ τελευταῖαι γενόμεναι ἐν Βελιγραδίῳ θορυβώδεις σκηναὶ ἀποτελοῦν μάλλον ἀποδοκιμασίαν τοῦ ὑπουργείου ὁ κ. Νόβακοβιτς ἐξέφρασε τὴν λύπην τοῦ πρὸς τὴν Αὐστριακὴν κυβερνήσιν ὑποσχέσας ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τῶν πρωταίτιων τῶν σκηνῶν· ἐπικαίει δὲ ὁ διορισμὸς τοῦ νέου ὑπουργείου. Ὁ κ. Νικόλιτς θὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ γράφουσιν εἰς τὴν «Ἀπρόποιν» ὅτι ἐν Σκοπίων ναὸς ὅστις ἐκλείσθη ἕνεκα ταραχῶν μετὰ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων παρεδόθη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου εἰς τοὺς Σέρβους. Ἡ κοινότης Σκοπίων ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἀνάστατος μετὰ τὴν καταφανῆ πλῆθον ὑπὲρ τῶν Σέρβων διαγωγῇ τοῦ μητροπολίτου. Ὁ μητροπολίτης ἐπιμένει ν' ἀνοιχθῇ ὁ ναὸς καὶ νὰ γίνῃ ἡ λειτουργία Σερβοσπ. Δις ἡ τρίς ἀποπειραθεὶς κρυφίως ν' ἀνοίξῃ τὸν ναὸν ἠκούσθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰτινες καὶ ἠμποδίσαν καὶ πάλιν τὴν Σερβικὴν λειτουργίαν. Τετάρτην φορὰν ἠνοίχθη ὁ ναὸς ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες προσήλθον τόνον ἐνωρίς ὥστε ὅτε μετὰ δύο ὥρας ἦλθεν ὁ μητροπολίτης εὐρε περαιομένην τὴν λειτουργίαν ἑλληνιστῇ. Τὴν τελευταίαν ὁμοῦς φορὰν ἐπέτυχεν, οἱ Ἕλληνες παρεκωλύθησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ναὸν· προσήλθον οἱ Σέρβοι καὶ ἡ λειτουργία ἤρξατο μερικὸ ὅμως Ἕλληνας κατορθώσαντες νὰ διαλάβουν τοὺς φύλακας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἐθροιστοῦσαν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς λειτουργίας τελομένης Σερβιστῇ, τινὲς μάλιστα ὕβρισαν τὸν μητροπολίτην. Ἀλλ' αὕτῃ ἡ κωμωδία δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παύσῃ ἐπὶ πολὺ. Ἡ βία θὰ κατισχύσῃ.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρὸς
Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ.
Ὁδὸς Σαλκοκονδύλη 40.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ γράφουσιν ἐκ Κρεπποῦ κατὰ τοῦ ὁμοῦς τῆς γεφύρας τοῦ Πάκου. Πρὸ ἡμερῶν εἶχον ἐξέλθει τινὲς ἐκ Κρεπποῦ εἰς κυνήγιον, ὥπως πάντοτε συνήθισαν αὐτοὺς ὁ ὁμοῦς καὶ ἐξήγησε νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα τῶν ὁμοῦς ὡς ἐλέγεν ἐμποδίζεται τὸ κυνήγιον, τινὲς ἔδωσαν τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἔλαβον πάλιν εἰς τὸ χωρίον των, ἀφού ἔδωκαν τὸ σύνθημα φιλοδωρήματα (μπαζέτσι). Ἄλλοι ὁμοῦς ἀνέστησαν καὶ δὲν ἔδωκαν οὐτε τὰ ὅπλα οὐτε φιλοδωρήματα. Καὶ νομίζομεν ὅτι οἱ ἀντισταθέντες ἐπαρκαλὸς διότι ὁ ὁμοῦς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοιαῦτα ζητήματα καὶ νὰ ἐνοχλῇ τοὺς πολιτὰς εἰτινες καὶ τοὺς φόρους τακτικῶς πληρώνουν πρὸς τὴν κυβερνήσιν καὶ οὐδὲν ἄλλο πράττουν ἀντιτιθέμενοι εἰς τὰς κυβερνητικὰς διατάξεις. Εἶνε δὲ πάντοτε ἄξιον ἵκανοῦ οἱ πολιτὰς ἐκείνοις εἰτινες ἐννοοῦντες τὴν ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν τῶν ὀργάνων τούτων ἀνθίστανται καὶ δίδουν παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως, κατὰ τὴν ἡμεῖς μαθόμεν ὅτι ὅταν ἔχῃ τις τὸ δικαίον ὑπὲρ αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῇ διότι τῆς υποχωρήσεως ὁρμύνονται καὶ κακοσυμπεριφέρουσιν τὰ τοιαῦτα τῆς ἐξουσίας ὄργανα. Ἐχομεν δὲ βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀρμολία ἀρχὴ δὲν θὰ ἐπιβῇ εἰς τὸ μέλλον τοιαύτας πρὸς τοὺς πολιτὰς ἐνοχλήσεις καὶ ἀδικίας.

Εἰς τὸ χωρίον Πόποδον τῆς Παραμυθίας ἐπέβησαν σφοδρὸς τῇ θύλλᾳ συνοδευομένη ὑπὸ ἀλλήλων, ἥτις διήρκεσεν ἐπ' ὀλίγον τὴν ἡμέραν τῆς 1 Ἀπριλίου. Ἡ χάλαζα ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς μίας καὶ ἡμισείας σπλάμης. Εὐτυχῶς ἀπώλεσε ἡ ἀνθρώπου συνέση.

Τὸ ἐπὶ τῶν ταπεινῶν γραφείων Λούρου ἐπιστολὴν ὅτι, ἡ Φατιμετούλχη καὶ Ἑλμὰ Χανούμ, σύζυγος τοῦ διοικητοῦ Λήμου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Φασλὴ βῆ καὶ θυγάτηρ τοῦ πριγκίπου Γουρστανιάνης Μεχμέτ βῆ ἐπὶ οὐλοῦσας 1500 εἰς τὸν Δαυιδεῶν ἐφέντην Ἰωαννίτην ἐνδοθημένον τὸ ἰδιοκτήτην αὐτῆς χωρίον Ἀρβένια. Παρελθούσης δὲ τῆς προηγουμένης ἐκτίσται εἰς πόλιν τὸ χωρίον τοῦτο. Ἡ δημοκρατία δὲ διαρκεῖ 61 ἡμέρας.

Ὁ Φουὰτ βῆς προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Λούρῳ ἀτμόμυλον τοῦ νέου συστήματος. Ὅμοιον ἀτμόμυλον θὰ ἀνεγείρῃ καὶ ὁ Ἰωαννίτης Ἀχμέτ ἀντιπρόεδρος ἐντὸς εἰς τὸ Πέριμα.

Ὁ Σπυρίδων Παππάς ἐκ τοῦ χωρίου Τσακινὰ τῶν Φιλιατῶν ἐνῶ διήρχετο τὸν ποταμὸν παρὰ τὸ χωρίον Κερασσοῦ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἐπὶ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ.

Κατ' αὐτὰς ἐνηργήθησαν ἐν Ἰωαννίνοις οἱ ἐκλογαὶ τῶν διαφόρων μεντερίστων δηλ. ἀνωμαλίας καὶ δικαστικῶν συμβουλίων. Καὶ νὰ μὴν τὸ γενικὸν διοικητικὸν συμβούλιον (Ἰαρέ μιντῆλῆς) ἐξελέγησαν οἱ ἐξ Ἰωαννίνων εὐπαρεχόμενοι καὶ δικαστικῶν ἀτόμων ἐξ ἐκαστοῦ οὐλοῦσας 1500 εἰς τὸν Δαυιδεῶν ἐφέντην Ἰωαννίτην. Ὁ Φουὰτ βῆς προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Λούρῳ ἀτμόμυλον τοῦ νέου συστήματος. Ὅμοιον ἀτμόμυλον θὰ ἀνεγείρῃ καὶ ὁ Ἰωαννίτης Ἀχμέτ ἀντιπρόεδρος ἐντὸς εἰς τὸ Πέριμα.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 29 Μαρτίου ἐγένετο ἐν Λουρβασίῳ καὶ χιμαρρὰ ἀρκετὰ ἰσχυρὸς παύσα.

ΓΡΑΦΟΥΣΙΝ ἡμῖν ἐκ Πρεβέζης τὰ ἐξῆς πρὸ ἡμερησίων 14 Ἀπριλίου. «Εἶχα πέντε χροῖα καὶ ἔλθω εἰς τὴν βεστανισμένην παρὰ τὴν πόλιν μετὰ τοὺς συντρόφους τοῦ ταξιδίου μου εἰς τὴν Πρεβέζαν. Ἀλλὰ τί νὰ ποῖμι, ἐφρίξα, ὅταν ἐπαρουσιάσθῃ ἐμπρὸς μου κατ' ἐξῆς (τελωνιοφύλαξ), ὀνομαζόμενος Μανὸς Ἀρσένιος, ὡς ἔμαθα. Οἱ ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπὸ τὰ μακρὰ καὶ ξένα, ὅπου βασανίζονται καὶ κερδίσωσι τὸν παρὰ νὰ φυλάξουν τὰς φαμελίας των καὶ νὰ πληρώσουν τοὺς φόρους των, ἀναβαματίζουν τὴν ὥραν, ὅπου ἀπεσπασαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Λουμπροκιστὴς Πρεβέζης δὲν ἔμαθε, δὲν γνωρί-

ζει ταῦτα: τί φυλάττει τέτοιον κολατῆρ; Δὲν ἤξευρε ὅτι τὰ ὅσα κάμνει ὁ ἀνθρώπος τοῦ, πέφτουν εἰς αὐτὸν καὶ μὴ ἡμέρα αὐτὸς θὰ δώσῃ λόγον; Χειρότερα δὲν ἡμποῦν νὰ ὑποφέρουν οἱ ἐπιβάται, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ λησταὶ τῶν ὁρίων εἶνε πολὺ εὐσπλαχνικότεροι τοῦ κολατῆ τῆς Πρεβέζης.

Ἀλλὰ μόνον τοῦτο τὸ κακὸν πάσχουν οἱ ἐπιβάται; Ὁ νομὸς μουκαῆτης τῆς Πρεβέζης ἔχει ἀφῆσει ἀνθρώπων τοῦ εἰς τὴν σκαλὴν τοῦ τελωνείου διὰ νὰ παρατηρῇ τὰ διαβατήρια. Ἄλλος οὐδὲν ψάχνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ βρακίδια. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν εἶνε εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς τὸν γιομπροκιστὴν τῆς Πρεβέζης καὶ εἰς τὸν νομὸν μουκαῆτης. Αὐτοὶ πταίου, ὅπου διορίζουν τέτοιους ἀνθρώπους εἰς τὴν υπηρεσίαν των. Οἱ ταξιδιώται φωνάζουν, ἀλλὰ ποῖος τοὺς ἀκούει. Λοιπὸν σὰς γράφω ταῦτα, διότι φωνὴν ἐγὼ ἔδω καὶ εἰς τὰ Ἰωαννίνα δὲν ἔχω, διὰ νὰ τὰ μαθῇ ὁ μουσαρῆτης Πρεβέζης. Ἄλλος οὐδὲν ψάχνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ βρακίδια. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν εἶνε εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς τὸν γιομπροκιστὴν τῆς Πρεβέζης καὶ εἰς τὸν νομὸν μουκαῆτης. Αὐτοὶ πταίου, ὅπου διορίζουν τέτοιους ἀνθρώπους εἰς τὴν υπηρεσίαν των. Οἱ ταξιδιώται φωνάζουν, ἀλλὰ ποῖος τοὺς ἀκούει. Λοιπὸν σὰς γράφω ταῦτα, διότι φωνὴν ἐγὼ ἔδω καὶ εἰς τὰ Ἰωαννίνα δὲν ἔχω, διὰ νὰ τὰ μαθῇ ὁ μουσαρῆτης Πρεβέζης. Ἄλλος οὐδὲν ψάχνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ βρακίδια. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν εἶνε εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς τὸν γιομπροκιστὴν τῆς Πρεβέζης καὶ εἰς τὸν νομὸν μουκαῆτης. Αὐτοὶ πταίου, ὅπου διορίζουν τέτοιους ἀνθρώπους εἰς τὴν υπηρεσίαν των. Οἱ ταξιδιώται φωνάζουν, ἀλλὰ ποῖος τοὺς ἀκούει. Λοιπὸν σὰς γράφω ταῦτα, διότι φωνὴν ἐγὼ ἔδω καὶ εἰς τὰ Ἰωαννίνα δὲν ἔχω, διὰ νὰ τὰ μαθῇ ὁ μουσαρῆτης Πρεβέζης. Ἄλλος οὐδὲν ψάχνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ βρακίδια. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν εἶνε εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς τὸν γιομπροκιστὴν τῆς Πρεβέζης καὶ εἰς τὸν νομὸν μουκαῆτης. Αὐτοὶ πταίου, ὅπου διορίζουν τέτοιους ἀνθρώπους εἰς τὴν υπηρεσίαν των. Οἱ ταξιδιώται φωνάζουν, ἀλλὰ ποῖος τοὺς ἀκούει. Λοιπὸν σὰς γράφω ταῦτα, διότι φωνὴν ἐγὼ ἔδω καὶ εἰς τὰ Ἰωαννίνα δὲν ἔχω, διὰ νὰ τὰ μαθῇ ὁ μουσαρῆτης Πρεβέζης. Ἄλλος οὐδὲν ψάχνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ βρακίδια. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν εἶνε εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς τὸν γιομπροκιστὴν τῆς Πρεβέζης καὶ εἰς τὸν νομὸν μουκαῆτης. Αὐτοὶ π

κίαι. Μετά την δοξολογίαν, εἰς τὴν παρέστησαν οἱ πρεσβευταὶ καὶ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ καὶ πλῆθος λαοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος διεβίβασαν εἰς τὴν Α. Μ. τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ ὁμογενοῦς πληθυσμοῦ, ὅστις συνεώραζε τὸ χαρμόσυνον τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸ πυκνοῦ ἀκροατηρίου ἀνεγνώσθη ἡ κρίσις τῆς τριμελοῦς ἐλλανοδίκου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ δραμάτων καὶ κωμωδιῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν Λαοσάβειον διαγωνισμόν. Τὴν κρίσιν ἀνέγνωσεν ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Σ. Λάμπρος. ἦτο δὲ αὕτη διεξοδικωτάτη. Κατ' αὐτὴν δράματα μὲν ὑπεβλήθησαν 21, κωμωδίαι δὲ 13· ἐκ τῶν δραμάτων ἀπεκλείσθησαν τινά. Καὶ ἐκ μὲν τῶν δραμάτων ἐκρίθη ἄξιον τοῦ βραβείου τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Δημητρακοπούλου γραφὲν «Ἡ Ἀθηναία Εἰρήνη», ἐκ δὲ τῶν κωμωδιῶν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Γ. Καμπούρογλου γραφείσα «Τὸ κλειδί τῆς Κάσας». Ὁ πρῦτα νικῶν ἀποσφραγίσας τὰ δελτία ἐκάλεσε τοὺς ποιητάς, οἵτινες συγκεκινημένοι προσῆλθον καὶ ἔλαβον τὸ βραβεῖον ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν παρισταμένων. «Ἡ Ἀθηναία εἰρήνη» ἦν θερμῶς ἐπαινέτῃ ἡ ἐκθεσις θὰ ἀναβιβασθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς λίαν προσεχῶς.

— Εἰς Ἀνω Σουδενᾷ τοῦ Ζαγορίου ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς καλλίστης δεσποινίδος Βασιλικῆς Σιώμου θυγατρὸς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπατριώτου κ. Λαζάρου Σιώμου μετὰ τοῦ κ. Ἡλία Π. Καψιῶφα. Πάντες οἱ φίλοι εὐχονται αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βώλου ὁ κ. Νικολ. Μπαρνίζης.

— Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις γάλλος πρόξενος κ. Σεὸν διαμείνας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνταῦθα ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσι μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀνδρομάχης θυγατρὸς τοῦ πατρὸς προκρίτου Ζωίδου. Τὸν κ. Σεὸν ἀπολαύοντα ἐν Ἰωαννίνοις πολλὰς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ θὰ ἀναπληροῖ ὁ κ. Ἰω. Λάμπρος, ὅστις πάντοτε μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ὑπερμαχεῖ παντὸς ὠφελίμου καὶ δεομένου τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ.

— Χθὲς ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ ἐκ Μονοδένδριου τοῦ Ζαγορίου ἀρτοποιοῦ κ. Σωτηρίου Πάππη ὁ κ. Ἰωάννης Νικολαΐδης ὀνομάσας αὐτὸ Πηγήν.

— Εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ζαγορίου, Κάτω Σουδενᾷ, ἀπεβίωσεν ἐν βαρυτάτῃ γήρατι ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐνάρετος οἰκοδεσπότης Χριστόδουλος Κ. Πούλιος, θείος τοῦ ἡμετέρου φίλου Ἰωάν. Νικολαΐδου, ὃν συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Λαμπόδου ὅπου εἶχε μεταβῇ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ὁ κ. Ἀπόστολος Ζίππας.

— Ὁ κ. Λέων Μελάς μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ Ἀνδρομάχης καὶ ὁ κ. Ἀθῶς Ρωμάνος βουλευτὴς Κεφαλληνίας ἀνεχώρησαν εἰς Ἀρταν, Ἰωάννιναν, Μετσοβόν, Καλαμπάκην κτλ.

— Ἀφίκετο ἐκ Πόρτ-Σαϊδ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σύρον ὁ κ. Νικολ. Δακρότσος.

— Ὁ κ. Πέτρος Πράτσικας ἀναχωρήσας ἐκ Μαδαγασκάρης ἐπανῆλθε καὶ ἐγκατεστάθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Κατὰ τὴν ἐκ Μαδαγασκάρης ἀναχώρησίν του, ἐτίμηθη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ διοικητοῦ διὰ παρασῆμου οἱ δὲ Ἕλληνας προσέφερον αὐτῷ πολὺ τιμὸν ἐνθῦμιον δῶρον διὰ τὰς πολλὰς καὶ καλὰς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις ὅς περ ἔσχε πρὸς πάντας ὅσοι μετέβαινον εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἐκεῖνας χώρας. Προσέπεμψε δὲ ὑπὸ πλῆθος ὁμογενοῦν καὶ ξένων μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου. Ταῦτα ἀναγράφοντες χείρομεν ὅτι ὁ κ. Πράτσικας ἐτίμησεν ἐκεῖ τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ πᾶσι τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ γνωστός κ. Ξενοφῶν Δημόπουλος καὶ ὁ κ. Ἀπόστολος Στάρας υἱὸς τοῦ γνωστοῦ τοῦ ἀνωτέρω χωρίου κτηματίου καὶ ζωοεμπόρου κ. Νικολ. Στάρα.

— Ἀσθενῶν ἀφίκετο ἐκ Βουκουρεστίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κόνιτσάν ὁ κ. Τσιγχιρίδης.

— Ὁ κ. Ἀθ. Φίλιος πρόεδρος τῶν κρεοπωλῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τινος χρόνου εἰσῆλθεν ἤδη εἰς στάδιον ἀναρρώσεως καὶ μετὰ χαρὰς πάντες οἱ φίλοι καὶ γνώριμοι θὰ ἐπανιδῶσιν αὐτὸν ἐντὸς βραχέως ἐντελῶς υγιᾶ.

— Ὁ κ. Ὁρέστης Ἰωαννίδης διατρίψας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνταῦθα ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Ἰωάννιναν.

— Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος εἰς τοὺς κ. κ. Ζαχ. Μ. Σαρδέλλον, συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Ἱρις» ἐν Βουκουρεστίῳ, καὶ Σπυρ. Σίμων, συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς» τοῦ Βουκουρεστίου, διὰ τὰς καλὰς αὐτῶν δημοσιογραφικὰς ὑπηρεσίας.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντῖνον ὁ κ. Ἀλεξ. Κατσιαλέζης καὶ οἱ κ. κ. Σωτ. καὶ Δημ. Ἰωαννίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Δεμερτζῆ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βίτσαν ὁ κ. Ἐλευθ. Στεφανίδης εἰς Μο-

νοδένδριον ὁ κ. Θεοχ. Πανταζῆς. Ἀφίκετο ἐκ Βίτσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρωμουνίαν ὁ κ. Ν. Βουραζάνης. Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ κ. Ἀρ. Ζώνιος ἐκ Θεσσαλίας διὰ Σμύρνης ὁ κ. Ἰω. Παλαιόπουλος καὶ ἐκ Κουκουλίου διὰ Σμύρνης ὁ κ. Ἰω. Λαζαρίδης.

— Ἐκ Πόρτ-Σαϊδ ἀφίκετο καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δερβενδίσταν τοῦ Μαλακασίου ὁ κ. Γεωργ. Γιαννακόπουλος.

— Ἐν Κουκουλίῳ ἀπεβίωσεν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ ἡ Σοφία Τολλίδου ἀφῆσα λύπην μεγάλην τῷ συζύγῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συγγενεῖς αὐτῆς οὓς καὶ συλλυπούμεθα.

ΕΚ ΒΩΛΟΥ

Οἱ ἐν Τυρράβῳ Μακρυνῆται — Οἱ ἔρανοι ὑπὲρ τῶν σχολείων. — Ἀξιεπαῖνος ἡ πράξις των. — Ἀλλὰ Ἀγαθοεργήματα

«Οἱ ἐκ Μακρύνου τοῦ Ζαγορίου ἐν Ἀλμυρῷ οἰκοῦντες καὶ διαμείνοντες Ζαγορίσιοι, συνελθόντες ἐφέτος κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων, ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ, νὰ συνεισφέρωσιν ἐράνους καὶ συνδρομὰς διὰ τὸ πάσχον σχολεῖον τοῦ εἰρημένου χωρίου· ἐνεγράφησαν δὲ ὅλοι μηδενὸς ἐξαίρουμένου εἰς κατάλογον, συνεισφέροντες ἕκαστος ἀνάλογον ποσὸν τῶν δυνάμεών του, καὶ συνήθροισαν περὶ τὰς 600 περίπου δραχμάς.

— Ἦδη δὲ πληροφοροῦμεθα, καὶ μετὰ χαρᾶς σὺν ἀναγγέλλομεν ὡς καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ Μακρυνιώταις, ὅτι προέβησαν εἰς τὴν σύναξιν τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ἐτι δὲ καὶ εἰς σύναξιν ἐτέρων ἐράνων καὶ συνδρομῶν διὰ διάφορα τοῦ εἰρημένου χωρίου ἀγαθοεργήματα.

Οἱ αὐτοὶ πατριῶται διὰ τῶν ἀπὸ κοινοῦ συναθροισθέντων πέρυσιν ἐράνων, ἐπεσκεύασαν καὶ ἐπεδιδώρῳσαν τὴν πεσοῦσαν ἐκκλησίαν τοῦ εἰρημένου χωρίου, τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. — Ὅθεν συγχάρομεν τοὺς πλήρεις ἀκραιφνοῦς πατριωτικοῦ αἰσθήματος πατριώτας, προτρέποντες καὶ παροτρύνοντες συνάμα αὐτοὺς, εἰς τὴν ἀνασύστασιν τοῦ «Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου» τοῦ τοσαῦτα ἀγαθὰ διαπραξάντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τοῦ εἰρημένου χωρίου, καὶ προκίεσαντος ἄχρι σήμερον ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων χρημάτων 3 ἢ 4 ὄρφανὰς καὶ ἀπορούς θυγατέρας τοῦ εἰρημένου χωρίου,.... ἀλλὰ ἐκπεσόντος πρόδεκαετίας τῇ ὑποσκάψει τῶν θεμελίων καὶ τῶν κρηπίδων αὐτοῦ ὑπὸ τινων κακοβούλων καὶ διαφθορέων τῆς κοινωνίας».

«Παρωράτος»

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τὸ ζήτημα τοῦ Χαλὶμ ἐφέτη — Ὅποια ἡ ἀφήγησις τοῦ διατριβογράφου.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς ἐφημερίδος Σας, τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις μου, ἐπὶ τῆς διατριβῆς ἣν ἐκ Πρεβέζης προερχομένην κατεχωρήσατε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 189 φύλλον σας τῆς 29 λήξαντος Μαρτίου ε. ε. πραγματευσαμένης περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων τῆς πόλεως μας, ἰδίως περὶ τοῦ νέου διοικητοῦ μας Χιβζῆ καὶ τῆς ὑποθέσεως Χαλὶμ Ἐφένδη. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ ἔξοχ. Χιβζῆ-Πασσᾶ καὶ ἡμεῖς συμμεριζόμεθα τὴν γνώμην τοῦ γράψαντος, ὅτι εἶναι εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, καὶ ὅτι δεικνύει προθυμίαν καὶ θέλησιν ὅπως προαγάγῃ καὶ ὠφελήσῃ τὸν τόπον, περὶ δὲ τῆς ὑποθέσεως Χαλὶμ-Ἐφένδη ἐσφαλμένως ἐπληροφορήθη, καθότι ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔχει οὐδὲν τὸ ἐπιλήψιμον κατὰ τῶν εἰσαγγελείας, προέδρου καὶ ἀνακριτοῦ τοῦ πρωτοδικείου μας, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ ὑπόθεσις ἔχει αὐτὰ.

Ὁ Χαλὶμ Ἐφένδης πρὸ ἑτῶν ὑπηρετεῖ εἰς τὸ ποινικὸν τμήμα τοῦ πρωτοδικείου μας ὡς γραμματεὺς, διορισθέντος δὲ τοῦ ἀρχιγραμματέως εἰς ἐτέραν θέσιν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, ἀνεπληρώθη ἀπὸ τὸν τότε τοιοῦτον ὅστις παρὰ τὴν θέλησιν του παρεδόθη τὴν θέσιν ταύτην, πρῶτον διότι εἰς τὸ μέρος τοῦτο δὲν συνέφερεν αὐτὸν ὡς ἔχοντα τοὺς γονεῖς καὶ κατοικίαν του εἰς τὸ μέρος ἐνθ' ὅτε πρῶτον ὑπηρετεῖ εἰς ἄλλην κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δεύτερον διότι ἦτο ἄμοιρος ὅλος τοῦ κλάδου τοῦτου τῆς ὑπηρεσίας, ὥστε ἐν τῷ ὀλίγῳ χρονίῳ διαστήματι καθ' ὃ διετέλεσεν ὡς ἀρχιγραμματεὺς νὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπηρεσίαν συνεδράμετο ἀπὸ τὸν Χαλὶμ καὶ ἄλλους διὰ τοὺς λόγους δὲ τουτοὺς ἔδωκε τὴν παραιτήσιν του, ὃ δὲ Χαλὶμ-Ἐφένδης ὡς ἀρχαίο-

τερος ὑπάλληλος τοῦ γραφείου ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ, καὶ κρινόμενος ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν αὐτήν. Ὡστε οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ἡ ὁ πρῶτος εἰσὶν εὐνὰτο νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀφού ἀνεδείχθη διὰ τῶν γενομένων πρὸς αὐτὸν ἐξετάσεων ἄξιος νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν καὶ ὁ νόμος τὸν ὑπερασπίζετο. Ἀλλ' ἂν παραδεχθῶμεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς, πρόεδρος, καὶ ἀνακριτὴς ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ ἀμοιβήν, οἱ πόροι του εἶνε τόσο περιορισμένοι, ὥστε καὶ ἂν ἤθελεν, ἦτο ἀδύνατον νὰ δώσῃ τὸ εὐτελέστερον ποσόν. Συμπεραίνομεν ὅθεν διαβιβάζοντες τὸ κοινόν, ὅτι ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου αὐθορμήτως παρητήθη τῆς θέσεως, ὃ δὲ Χαλὶμ-Ἐφένδης νομίμως καὶ δικαίως τὸν διεδέχθη, ὥστε ἐνῶ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν διατριβὴν του εἰσὶ ἀληθῆ, εἰς τὸ περὶ Χαλὶμ ζήτημα ἐξηπατήθη, παρ' ἄλλων ἔχοντων συμφέρον νὰ διαδίδωσιν τοιαῦτα ψεῦδη.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὸν κ. Δημήτριον Μάρκου δικηγόρον εἰς δὲν ἀπεστάλησαν αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις. Οἱ ἐν Γκιμουλτζίνῃ καὶ Ἐάνθῃ εἰς τὸν κ. Ι. Σεμιτέλον, οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ εἰς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ κ. κ. Ἀδελφοὺς Χαίτα καὶ οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν κ. Ἰω. Χαρισιάδην καὶ ἐν Πόρτ-Σαϊδ εἰς τὸν αὐτόθι ἀντιπρόσωπόν μας. Παρακαλοῦνται δὲ πάντες νὰ ἐμβάσωσι μόνοι τὴν συνδρομὴν χωρὶς νὰ ἀναμένωσιν ἄλλην εἰδοποίησιν ἢ αἰτήσιν.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΒΟΥΡΠΑΝΗΣ, ΗΠΕΙΡΟΥ

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ τὴν 28 τῇ μηνὸς ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥραν 3 μ. μ. ὅπως ἀκούσωσι τῆς ἐκθέσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, καὶ προδῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀθῆναι τῇ 21 Ἀπριλίου 1896

Ὁ πρόεδρος
Α. Ζέννης

Ὁ γραμματεὺς
Λ. Κέντρος

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεία τῶν νοσημάτων τῶν ὠτων, τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, καθ' ἑκάστην 2—5 μ. μ.

Θεραπεία διὰ νεωτάτης καὶ ἀσφαλτοῦς μεθόδου βλεννορροίας καὶ συφιλίδος καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ.

Ὁδὸς Ἀγ. Φιλοθέης ἀριθ. 8.

(ἀπέναντι τῆς οἰκίας Μητροπολίτου)

ΦΟΙΤΗΤΗΣ ἄπορος Ἡπειρώτης καὶ παρ' ἡμῶν θερμῶς συνιστώμενος ζητεῖ παραδόσεις, ἢ διανόησιν ἄλλην γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

δικηγόρος

10 ὁδὸς Βαλτετσίου 10

(Ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Εὐταξίᾳ)

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

11 Ἀπριλίου 1896

Εἰκοσάφρακτον ... Δρ. 34.70

Λίρα Τουρκίας ... » 39.60

Λίρα Ἀγγλίας ... » 43.40